

ای سرور و فاپرور روحانی و ای مهرجوی کامور رحمانی ای جای تو خالی ای جای تو خالی
در محفل انسیم در محضر قدسیم هم ساکن فردوسیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی
در گلشن اسراریم در گلبن ازاریم در مکمن انواریم ای جای تو خالی ای جای تو خالی
در خلوتگه رازیم با دلبر دمسازیم با ناز و نیازیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی
در جنت مأوائیم در مسجد اقصی‌ئیم در یثرب و بطحائیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی
در خلوت لاهوتیم در فسحت ملکوتیم بیزار ز ناسوتیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی
در ساحل دریائیم در سینۀ سینائیم در بقعۀ حمرائیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی
در وادی ایمن پوئیم گل‌های چمن بوئیم دیدار قدم جوئیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی
در دشت صفائیم سرمست وفائیم فارغ ز جفائیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی

اگرچه مدتی بود که بواسطه‌ خامه و مداد بیاد روی و خوی آن راحت جان و فؤاد نیفتادیم لکن در دل و روح و روان
شب و روز بذکر دیدارت و خلق و صفات مشغول و از حضرت رحمن در حقّ آن حضرت تمنای فضل و احسان مینمودم
علی‌الخصوص در ساحتی و حالتی بتحریر این عریضه پرداختم که حرفی به از کتابی بود و قطره‌ئی به از دریائی مقصود اینست
چنان گمان مفرمائید که آنی فارغ از یادم و یا از دام محبت آزادم اسیر زنجیر محبت قدیم و الفت دیرینم از فضل و عنایت
یزدان پاک چنان امیدوارم که مشام مبارکت همواره بنفحات قدسش معطر و دماغ جان بعیر عنایتش معنبر باشد تا در این یوم
اعظم بموهبت کلیه الهیه که منتهای آمال مقررین و کرویین است فائز باشید باقی همیشه در کھف حفظ و حمایت الهیه
محفوظ و مصون مانید